

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-črte po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Najnovejšemu dnevniku v odgovor.

Naši članki „Po deželni zborih“ so našega kolego v Kolodvorskih ulicah tako močno pogreli, da je, še predno smo končali, „urnih krač“ skočil na bojišče in pod naslovom „Svetopisemski Job“ začel udrihati na nas, pozneje pa, uvidevši svojo prenatrženost, kot „judex in propria causa“ moral še dodati in zagovarjati svojo „Lex Šuklje“.

Pri vseh teh člankih naš Benjamin svojega bojnega načina ni niti za las premenil. In to je dobro. Le v tej podobi, v kateri se nam je doslej predstavljal, nam je v ugodno zabavo, ker je preprijetno gledati, kako maha okolu sebe, kako sedaj pogrebi teški buzdovan, sedaj pa kako navadno krepelce, kako izumi skoro vsaki dan kako novo kaprijolo, pri vsakej priliki pa kako novo psovko. Tudi v tem slučaju odprl je na stečaj vrata svojemu arzenalu, očita nam banavzično (nie ohne dieses!) rokodelstvo, frivolnost, „oteklina in ulesa gobovega trupla“ in druge take izraze oficijozne ljubeznivosti, naposled pa pravi, da smo podobni „prosjakom španskih romanov, katerim iz skrpanih cunj razcapane beraške obleke ven štrli zavratno bodalo in strelna

orodje“. Vse prav lepo in fino, vse tako olikano, kakor pristaja takim gospodom, ki so vajeni občevati z višjimi krogi. Da, istina, „narod slovenski je vreden boljše duševne hrane“!

Na posamične točke našega častivrednega nasprotnika filipike bodemo odgovarjali bolj na kratko, ker se bodemo z zadnjo, takozvano „lex Šuklje“ morali obširneje baviti. Pred vsem moramo izraziti svoje začudenje, da nam Benjamin očita, da je nam glavna naloga, spodbudovati tla narodnim zastopnikom. Kako more kaj takega trditi Benjamin, ki je še nedavno dokazoval, da nemamo niti najmanjšega upliva mej narodom? Naša glavna naloga je: vztrajati pri narodnem programu in hvaliti, kar je hvale, grajati pa, kar je graje vredno, in nam samim je jako žal, ako se nam tako redko daje povod, hvaliti in slaviti ta ali oni čin iz polnega srca. Tako bilo je tudi pri poslednjem deželnozbornem zasedanju. Nesmo zanikavali, temveč priznavali smo, da se je marsikaj dobrega ukrenilo, zabeležiti smo pa tudi morali, kar se je odložilo na „dolgo klop“. Mej taciimi predlogi pa je bil baš nesrečni statut mesta Ljubljanskega. Res da je bilo trebalo mnogo in resnega dela, a če preudarimo, da se je „lex Šuklje“ v jedrej sapi potisnila skozi zbornico — kakor bi Nemec rekel „durchgepeitscht“ — bi se vender smelo zaključevati, da bi se enakim načinom tudi statut spravil na dnevni red, saj je slednji isto tako nujen, če ne nujnejši, kakor zakon za novo šolsko priklado.

Kar smo mi pisali o razmerah naših rojakov po sosednih kronovinah, je Benjamin jako lokavo po svoje zasukal, kajti nikjer nismo pisali, da bi deželni zbor kranjski v tem moral kaj ukreniti. Ni mu torej treba skrbeti za naše duševno zdravje, temveč naj v bodoče bolj pazljivo čita, da ne bode podoben donu Quixotu v slavnem boju z mlino na sapo. Potem se mu tudi ne bode več pripetilo, da bi streljal preko tarče in v svojej bojevitosti zadel lastnega pristaša, kakor se je zgodilo zadnjič, ko je očital Tržaškim Slovencem, da se premalo brigajo za svoje ustavne pravice, da se zaradi utemeljene prošnje za slovenske šole neso „oglasili pri ministerstvu, pri državnem ali upravnem sodišču“. Dotični gospod, kateremu je bila namenjena ta strela, in kateri je obrok za pritožbo zamudil, se je sicer v

svojem glasilu za to ljubeznivost javno pobotal, a jako dvomimo, da bi bil posebno hvaležen.

Kar se tiče odgovora vladnega zastopnika na Obrezovo interpelacijo, nikakor ne umejemo, zakaj bi mi „morali vsaj bistveno prijaviti“, kar je deželni predsednik povedal gospodom interpelantom. Zgodovina te interpelacije je javna tajnost, odgovor pa pri vsej svojej dolžini nikakor tak, da bi nas bil zadovoljil, da bi se nam umestno zdelo, objaviti ga brez komentara. Dodamo-li komentar, potem je očividno, da smo pisali za državnega pravdnika in prišli bi v nevarnost, da bi se nam niti druga izdaja ne dovolila, ko bi tudi za njo prosili. Benjamin v svojej nedosežnej duhovitosti bi vender moral znati, da je oficijoznim listom popolnem svoboden jeziček, nam pa zabranjena vsaka še tako rahla kritika. Torej je jako smešno, ako naj-novejši dnevnik piše: „Tedad svobodno „Slov. Narodu“ komentirati in tolmačiti odgovor vladnega zastopnika“ — kajti to Benjaminovo dovoljenje ni vredno niti piškavega lešnika in gospodje na Žabjaku ali pa na Turjaškem trgu bi nas kmalu poučili, da nam to nikakor ni svobodno. Naj se torej Benjamin v tej zadevi lepo pomiri in naj bode preverjen, da ima v našem slovarji glagol „morati“ vse drugačen pomen, nego v oficijoznem, in da je baš zaradi tega on najmanj sposoben in poklican, učiti nas honetnosti in govoriti o „sprideni žurnalistiki“.

O milosrdnicah in o zloglasnih 600 gld. ne bodemo več ugovarjali. Prvim pustila se je še režija na Studenci in 600 gold. se je zopet dovolilo in Benjamin trdi, da je tako moralo biti, da je tako dobro. Gotovo je tega tudi prepričan, kakor smo si mi gotovi, da si bodo po tem naši čitatelji brez najmanjše težave napravili lastno sodbo.

Prestopimo sedaj k najmlajšemu duševnemu proizvodu urednika Šukljeja, k zakonu, ki je pri krstu dobil ominozno ime „lex Šuklje“. Nič kaj ni bilo po volji lastnemu očetu, da je otrok dobil to ime in skoro bi bili mislili, da ga hoče zatajevati, a ko je ta „epitheton ornans“ postavil svojim člankom na čelo, in ž njim tudi konec začini, znali smo takoj, da se na skrivnem veseli, češ, za osobno reklamo tudi to ni ravno preslabo in nosilo bode tvojo slavo križem svet.

LISTEK.

Gianettino l'Inglèse.

(Nemški spisal Fran pl. Gaudy, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

„Pippo,“ zaklicala je žena, „jed je pripravljena. Pojdi notri in pokliči druge, pa nikar ne pozabi plemenitega tujca in njegovega belolasega angelja. Bodi galant'uomo. Ujetniki ne smejo stradati.“

Glavar se je zravnal po konci, pogledal je nekaj pričakujoč v daljavo, zmajal je nejevoljno z glavo in stopil k Angležu: „Signore, pridite k večerji, ako vam je ljubo.“ — Plemenitaš je odkimal z glavo. — „Signore, tu notri stoji steklenica pravega aleatinskega vina. Pokusite ga, na srečen pot.“ — Anglež je zopet zmajal z glavo. — „Kakor hočete, blagorodni gospod,“ zagodrnjal je ropar, — „pijani ali trezni, siti ali lačni, — umreti vsekakor morate.“ — To izgovorivši, odšel je v koč, tu je vzel železno zajemalko, ter izvlekel je velik kos kozjega mesa iz kotla in s slamo ovito steklenico raz polico, in začel je jesti in piti.

„Santa še ni,“ mrmral je, „čez jedno četrt ure preteče čas. Ti prokleti angleški psi. Za borih tisoč napoleonsdorov žrtvuje moža in otroka.“

„Pa počakaj še jeden dan,“ rekla je Mariuccia. „Kdo ve?“

„Čakati in pustiti se obesiti,“ pihal je mož. „Ti prokleti Nemci stikajo povsod okrog. Že dva dni tičimo v tem zakotji in niti jednega grana nismo zaslužili. Matteo je mrtev. — Če to odpustim temu krivovercu, — umrjem naj brez zakramentov.“

Mariuccia šla je iz hiše in prijazno stopila je k Angležu. Ona je ponovila povabilo in ko je dobila zanikaven odgovor, vprašala je, če sme saj malemu dečku dati jeden grizljelj.

Plemenitnik pogledal je otožno svojega ljubljence. „Kako lepo spi!“ rekel je.

„Oj, le pustite ga, gospod,“ rekla je dobrosrčna žena. „Jaz sem mati in ljubim vašega kodrastega dečka kakor svojo Peppino.“ — In vzdignila je zaspanega otroka iz očetovega naročja, prijazno ga je poljubila in odnesla ga v koč. —

Poslednja četrt ure je pretekla.

Ceccarelli stopi je iz koč z uro v roki in s puško na rami. „Čas je pretek,“ zaklicala je Sir Robertu. „Pripravite se.“

Anglež se je ugriznil v ustni, odgovoril pa ni niti besede.

„No, ali ste že pripravljene?“ vprašal ga je surovo glavar.

Zdaj se je izvil Angležu iz prs otožen vzdihljelj: „Moj Johnnie! Moje jedino dete!“

„To se imate zahvaliti samo vašej ljubeznivej soprogi. Jaz pa moram držati svojo besedo; če ne, naj brž pustim svoj obrt in stikam po kotih za bučinimi olupki. Pippo Ceccarelli še nikdar ni prelomil svoje besede. Tedad kar pojdim!“

Nesrečni oče vil je roki. „Vsaj mojemu sinu,“ zaklicala je, „pustite štiri in dvajset ur odloga. Moja smrt vam že odpuščam, — a moj otrok, moj jedini otrok!“

„Ne skrbite za dečka,“ odgovoril je surovež in potegnul je Angleža z njegovega sedeža. „Saj bosta le prekmalu združena v nebesih, ali — v peklu,“ pristavil je zamolklo mrmrajoč. „Postavite se tjakaj na kraj. Jaz vas ne maram mučiti. Bodite mož!“

„Usmiljeni Bog! moje dete! Prizanesite saj mojemu sinu!“ klicala je obupajoči oče in široko raztegoval roki. — Ropar je potegnul samokres izza pasa in sprožil ga je. Jek se je zamolklo razlegal

„Lex Šuklje“ utemeljuje se mej drugim s tem, „da se bode na škodljivo žgano pijačo davek naložil ter tem načinom skupna priklada za deželni in normalno-šolski zaklad znižala s 36 odstotkov na 31%“, ter nam očita, da o vsem tem trdovratno molčimo. Mi smo tudi res molčali o tem, kajti to znižanje za 5% je: „tiček, ki še na veji žvrgoli“. Ako se zakon o škodljivi žgani pijači ne potrdi, od kod potem vzeti to znižanje? Vrhu tega pa sta 2% nekako zvito izračunjena. Šolska priklada, ki je bila za letos odmerjena z 18%, imela bi za 1885 l. poskočiti na 20%. Po Šukljejevem zakonu pa tega ne bode treba, torej faktično ostane, kakor doslej. V tem tiči torej tako svečano proglašeno zmanjšanje za 5%!

(Konec prih.)

Cesarjevo razjasnilo.

—o.— Vtorek opoldne odgovarjal je naš cesar predsednikoma zbranih delegacij k njiju udanim pozdravom, odgovarjal kot vojniški naš gospod, pred čegar voljo se, kakor klasje na polji pred najmanjšo sapicoj zibljejo neštete, če tudi z jeklom opasane vojne trume.

Ali narodi avstrijski ta pot iz ust svojega gospoda neso prejeli bojnega povelja, tudi ne plašega izrazil, marveč kakor angelj miru je predvčerajnem cesar naš v Pešti izročal nam svoje naznanilo, katero bode v vsakem avstrijskem srci veselo odmevalo in kakor gorke solnce padalo na podjetja avstrijskega prebivalstva. Presvetli naš vladar uverja nas, „da se je, kolikor je to videti mogoče, po vsej pravici nadejati tudi za bodoče dobe miru, nezaviranega dela in zmirom razvijajoče se obče blaginje.“ S tem pa je izrečeno, da bodo avstrijski narodi še nadalje veselili se miru, prvega pogoja za razvijanje gmotnih in duševnih moči, da ne bodo v kratkem plačevali izrednega krvnega davka, in da bode vlada naša svoje in državljanske moči uporabljala le zato, da osrečuje svoje državljane v sedanjem avstrijskem ozemlju. Veselo nam to poročilo zadovoljevati mora tudi naše vnanje sosede, ker uveriti jih more, da težnje našega cesarstva neso take, ki bi jih motili morale v njihovem mirnem napredovanju.

Da pa se tudi nam ni bati vnanjih napadov, za to dajo nam poročilo nadaljnje cesarjeve besede, s katerimi izražena je osnova evropskega miru, trdna osnova, kakeršno svet le redkokedaj čuti. „Naše razmere“ — tako čujemo iz ust najvišjega prijatelja evropskih dvorov — „so z vsemi evropskimi državami in zlasti z našimi sosednjimi državami najprijaznejše.“ Proti nam nikjer ne tli pepel sovraštva, a države, ki so naše sosede z juga in severa, z vzhoda in zahoda, te zlasti ne ugibajo nikakeršnih sovražnih nakan proti domačemu in izročnemu področju naše Avstrije. Toda vojnsko valovje se rado razlije čez prvotne svoje mejnike, rado si osvoji najbolj odmaknene kraje in konečno potegne v svoje vrtince cele svetovne dele. Tudi dvojbe gledé našega in svetovnega miru, katere izvirajo iz te eventualitete, so nam sedaj odstranjene in na njihovo mesto stopilo je prepričanje, vesela zavest, da ima evropski mir tri

po gorskih soteskah. Plemenitaš pritisnil je roko na prestriženo srce, zmajal se je in kmalu bi bil pal naprej, a Pippo je skočil k njemu, kakor tiger na svoj plen, zgrabil ga z močnimi pestmi in zvrnil ga v gozdni potok. Še dvakrat je močno butnilo telo, — potem je pa vse potihnilo.

„Stari je že shranjen,“ zakričal je morilec, „zdaj pa pride vrsta na mlajšega. Kje si skrila to krivoversko zalego?“ zaupil je v kočo.

„Kaj dečka hočeš ubiti, mojega ljubeznivega angelja, ti izgubljena duša!“ zakričala je žena, in strastno se je zagnala v svojega moža. „Jaz tega nikakor ne trpim. On je moje dete, ležal je na mojih prsih. Ne predrzni se tega, le dotakni se mojega cvetu — iztrgam ti oči.“

„Proč, baba“ odrezal se je Pippo, „dete je krivoverskih starišev. Ako pobijemo vso to zalego, zaslužimo si nebesa. Spomni se besed Petra Giroloma.“

„No, jaz pravim ne! Dete ni krivoversko. Okrog vratu ima križec iz rudečih koral. Ko sem dečka pestovala, imela sem krišček v rokah, in poljubovala sem ga. Dete je dobrih katoliških starišev. Sveta mati božja ve najbolje, kje so ga ukrali.“

Omahujoč povsili je obe roki.

„Pippo, dragi moj Pippo,“ rekla je priliznena žena. „Pusti mi dečka. Ravno toliko star bil bi

prečujoče in premogočne stražnike, ki ne bodo dopuščali, da bi se vanj vrgla osodepolna iskra! Prejasno in zato tem neprecenljivejše slove razjasnilo avstrijskega vladarja: „Shod, ki sem ga nedavno imel z njiju veličanstvoma, s cesarjem ruskim in s cesarjem nemškim, dal mi ni samo zaželjene prilike, da ponovim svoje srčne odnošaje tudi z rusko cesarsko hišo, nego on priča tudi popolno soglasje teh treh vladarjev in njihovih vlad, da je ohraniti in zatrditi podloge miru in pokoja, tolikanj potrebne za blaginjo njihovih narodov. Ta jednodušnost, temelječ v čuvanih pogodbah in v vzajemnem zaupanju, biti ima mogočno poročstvo miru, ki bode gotovo zdrave učinke imelo — uveren sem — ne samo za nas, nego za vse narode.“ Skoro vsaka beseda ima v rečenem veliko politično važnost in Skiernieviška zagonetka, ki je slednji čas toliko opraviti dala, odganena je sedaj, razodeta je vsem miroljubivim in dobrim Avstrijcem v posebno radost!

Sedaj vemo, da je evropski mir na Skiernieviškem shodu neizmerno veliko pridobil, sedaj je jasno, da se je Rusija približala k avstrijsko-nemški zavezi, to pa ne le tako, da se Rusija sklada s tendencijami avstrijsko-nemške zaveze, da ne misli motiti miru, ki ga Avstrija in Nemčija složno varovati hočeta, — marveč tako, da bode i Rusija sama poleg Avstrije in Nemčije, z njima vred, pozitivno skrbela, da se ohrani mir evropski, da se od nobene strani ne poskuša predrugačevati „status quo“. In ta sloga, če tudi ne baš s pismom potrjena, to vкупno teženje treh cesarskih vlastij, ukreneno na Skiernieviškem shodu, v istini je „mogočno poročstvo miru“! Cela vrsta važnih političnih posledic prikazovala se bode iz jednodušnosti, izražene s trocarskim sestankom, saj je pazljivo oko moglo uvideti na jugu premembe že malo dni po rečenem shodu, in sedaj je jasno, da so plod tega shoda, plod trocarske miroljubivosti. In tako smejo države in narodi upati, da bode trocarski Neptun tudi v bodoče stanovitno brzdal politično vodovje in pomagal narodom brez strahu jadrati v pristanišče svoje blaginje in sreče!

Nas utegne še posebe zanimati prisrčnost, s katero presvetli naš monarh govori o ruskem carji, omenjaje njega in njegove hiše osobito, omenjaje ga celo pred cesarjem nemškim. Neprijetna bode ta prisrčnost domačim neprijateljem Rusije, zlasti tistim, katere boli Vilagos in pa tistim, ki bi radi in motne vodé, nastavše v odnošajih mej Rusijo in Avstrijo, ter še Nemčijo, ulovili svoje pretekle kraljevine, neomenivši tistega nemštva, katero Rusijo sovraži, ker je velevlast slovanska. Nedolgo tega se pač skušali trgati vezi — sedaj vedó, da so politični odnošaji mej Avstrijo in Rusijo dobri, da so celo posvečeni s posebno vladarjevo prisrčnostjo! Kaže se, da je mnogo pozabljenega in odpuščenega mej nami in Rusijo.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja v 10. dan oktobra.)

Deželni predsednik baron Winkler odgovarja začetkom seje, na znano interpelacijo poslanca Obreze.

zdaj najin Gianettino, ko ne bi ga bila pobrala mrzlica! — O moj večni Jezus! — pusti ga živeti; svetniki so ga pripeljali iz krivoverskih rok k dobrim kristijanskim ljudem. Čudež je to — ne kliči božje jeze na svojo glavo — ne posegaj po nedolžnem angelji.“

„Pokaži mi ta križec, potem ti hočem verjeti.“

Marinccia tekla je v kot, v katerem je čepel deček; s prijaznim ljubkovanjem ga je vzela v naročje, in razgalila mu je bele prsi. Ona je govorila resnico. Deček je imel na svilnatem traku v zlato udelan krišček iz koral, na katerem so se različno videlo znane črke J. H. S. obdane z angeljskimi glavami.

Pippo povzdignil je glavo, in obesil je puško na steno v znamenje, da pušča dečku življenje. Potem se je zopet usel k steklenici, in preklinjal je Santo, ki najbrž leži pijan v kakej krčmi, ali jo je pa še celo potegnil z denarji, in Angleže, ki krađeje otroke dobrim ljudem.

Poslednjih ne bil bi morda tako preklinjal, ko bi bil vedel, da so stariši tega otroka Irci in ravno tako dobri katoličani, kakor on. Da so zunaj Italije še dobri kristijani, to je presegalo znanje poštenega glavarja.

Marinccia bila je neizrečeno vesela, da je zmagala, in obsipala je prestrašenega dečka z ljubko-

Prične se specialna debata o načrtu zakona glede sodelovanja deželnega zastopa pri porabljanju rezervnega zaklada kranjske hranilnice. Ko nastopi poslanec g. Svetec poročevalec prostor, ostavijo nemški poslanci dvorano. Postavni načrt se potem vzprejme brez daljšega razgovora i v tretjem branji.

Poslanec Murnik poroča v imenu gospodarskega odseka o samostalnem predlogu gosp. viteza Schneida glede tarifov na južni železnici. Gospod poročevalec misli, da ne bi bilo v smislu predloga ranjkega g. viteza Schneida, odposlati posebno deputacijo deželnega zbora na Dunaj, ker ima kranjska dežela itak svojega zastopnika v državnem železniškem svetu g. Karola Luckmann-a, kateri bode brezdvomno izvrstno zastopal koristi dežele. Poročevalec nasvetuje:

I. C. kr. vlada se naprosi, da svoj upliv porablja v to:

1. da bo c. kr. priv. južna železnica tarifo za vožnjo ljudi znižala in glede vozne za blago postajam na Kranjskem odločevala ne manj ugodne tarife, kakor postajam drugih želez;

2. da naj bi c. kr. priv. južna železnica in druge železnice, posebno tudi c. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic vzprejelo glavno mesto Ljubljano v južno-severno avstrijsko ogersko železnično zvezo, kar bi zelo škodovane interese kmetijstva, trgovine, industrije in obrtnije na Kranjskem zopet zboljšalo.

II. Deželni zbor kranjski izreka c. kr. trgovskemu ministerstvu zahvalo za znižano tarifo za vožnjo ljudi in blaga pri državnih železnicah in za to, kar je doslej v zadevi železničnih tarifov pri c. kr. priv. južni železnici storilo.

Poslanec Dežman opozarja, da je škoda, katera se po visokih voznih cenah godi trgovini in obrtu na Kranjskem res velika. Po južni železnici se vozi skoraj vsaki dan trideset vagonov premoga iz Šlezije v Trst, od koder ga ceneje prodajajo, kakor iz bližne Kranjske ali Štajerske. Torej je treba se podvizati, da se te visoke vožne cene pri južni železnici odpravijo.

Poslanec Luckmann pravi, da si šteje v čast zastopati Kranjsko v državnem železniškem svetu in da se je pri zadnjih sejah tega sveta meseca maja že v smislu predlogov potegoval in bode to pri prihodnjih sejah meseca novembra zopet storil. Ali glavna stvar v državnem železniškem svetu bode delati na to, da se zgradi od južne železnice neodvisna državna železnica do morja v Trst, potem bode mogoče storiti veliko za povzdigo trgovine, industrije in obrta.

Pri glasovanju se vzprejmo vsi predlogi gospodarskega odseka.

Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu upravnega odseka o nasvetu dr. vitez Bleiweis-a, da se ima pri vseh deželnih uradih upeljati od 1. januarja 1885 počenši slovenski uradni jezik. Slovenščina bila je pri deželnih uradih že uradni jezik od l. 1869 (dr. Zarnik stavil je dotični predlog v deželnem zboru. Op. por.) do l. 1878, ko je tedanja nemška večina slovensko uradovanje odstranila. Upravni odsek nasvetuje: naj deželni zbor pred-

vanji in lažmi; vsako trenutje mu je pošepetala na uho dvajset pobožnih lažij, da je odpotoval njegov oče, ter se vrne jutri zopet nazaj in prinese mu pomeranč. Le škoda, da deček ni razumel družega, kakor angleški, radi česar so vse tolažbe zanj bile izgubljene.

Razprostrla se je neka druga tolažba nad njim — spanje namreč. Marinccia mu je postlala v najširjej poli, ki jo je mogla dobiti, položila ga je hitro zaspanega na posteljico, prekrižala ga trikrat in priporočila angelju varuhu. Glavar je odkril klobuk, ki je bil ves okinčan s trakovi in svetimi podobami, pokleknil je in začel moliti rožni venec — kar se pridrvi pričakovani sel čez prag.

„Pasji sin!“ nagovoril ga je Pippo. „Kje si se tako dolgo zadržal? Pa še pijan si. Kje si pa pustil denar?“

„Kaj,“ odgovoril je Santo z omahljivim glasom in opotekajoč se ob steni — „jaz pijan. Kaj je tudi teh sedem foljet? he! Ali sem mari mezeg, da bi mogel noč in dan stati na nogah, ne da bi kaj prigriznil? Teci v Florencijo — in nazaj — skoraj na pol obrabi noge zaradi tega krivoverskega zlata, potem te pa še preganjajo kakor lisico — Corpo di Giove — kaj mislite? Tu imate to proketo mavho in dajte mi piti.“ (Dalje prih.)

logu dr. viteza Bleiweisa - a pritrudi, izvršitev sklepa naroči deželnemu odboru, kateremu se dopušča dovoliti kake potrebne izjeme. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. oktobra.

Vsi časopisi so jako zadovoljni s cesarjevim nagovorom pri vsprejemu delegacij in menijo, da je ta govor posebnost nespornost glede odnošajev naše države s sosednimi vlastimi. — Delegati italijanske narodnosti neso zadovoljni, da se je referat o pomorstvu izročil baronu Flucku, ne pa kakemu strokovnjaku. In to jim tudi ni prav, da ni noben član Coroninijevega kluba, kateremu pripadajo, voljen v budgetni odsek.

Naučno ministerstvo je dovolilo českemu društvu „Komensky“ ustanoviti drugi razred pri svoji šoli na Dunaji. — Že pri zadnji volitvi v državni zbor se je pokazalo, da je v Mariahilfskem volilnem okraju na Dunaji nad 500 českimi volilcev. Sedaj, ko bodo volili tudi petakarji, bode pa blizu 1000 českimi volilcev. Čehi bodo tedaj v tem volilnem okraju pri prihodnjih volitvah jako važen faktor. Čehi že neki premišlujejo, da bi postavili svojega kandidata. Vsekako pa Dunajski Čehi ne bodo volili nobenega kandidata, ki Čeha smatra za državljane druge vrste.

Prva moravska hranilnica, ki je vedno, kakor kranjska, povsod podpirala nemštvo, je sklenila, vse vloge reševati nemški. Ta hranilnica je za ustanovitev nemške deške šole v Brnu dovolila ob svojem času 150.000 gid. Večino denarja so uložili v to hranilnico česke stranke. Tu imamo nov dokaz, kako dobro umejo Nemci slovanski denar porabiti za svoje agitacije.

Finančni odsek ogerskega državnega zbora začel je posvetovanja o budgetu. Pri posvetovanju o potrebah za stolično policijo, objavil je ministerski predsednik, da so res neredi pri policiji, a se bodo vsi oddelki policije strogo preiskali. Tudi se misli preorganizovati policijo. — Gospodska zbornica je vsprejela načrt zakona, da se dostojanstvo judex a curiae loči od predsedstva najvišjega sodišča.

Vnanje države.

Na ukaz ruskega carja se je upeljava mirovnih sodcev v batijskih pokrajinah odložila, dokler se ne izda nov naredbenik za tamošnja kmetska sodišča.

Ruska vlada je upeljala v elementarnih šolah in realkah na Finskem pouk ruščine. To smo čitali v ruskih listih, a nikjer nismo mogli najti, ali bode dotični pouk oblaten ali ne. Le toliko je povedano, da se bode za sedaj ta pouk uvel le v one šole, kjer bode mogoče dobiti za to sposobnih učiteljev.

Bolgarski eksarh je nedavno imel daljši pogovor s turškim velikim vezirjem, Sajd pašo, in mu razkladal, da je mej bolgarskim prebivalstvom v Makedoniji veliko vznemirjenje, ker tamošnji Albanci pravoslavnega kakor tudi mahomedanskega veroizpovedovanja kažejo ostentativno sovraštvo do bolgarskega naseljenja. Eksarh je priporočal, da se najlože ljudstvo pomiri, ako se imenuje eden bolgarski vikar. Temu je ugovarjal Sajd paša, dokler se ne reši vprašanje o izvedbi fermana. Eksarh je pa na to opomnil, da je turška vlada tudi pred turško vojsko bila dovolila Bolgarom voliti vikaria, ne da bi bila dala eksarhu kako duhovno jurisdikcijo nad onim ozemljem. Tudi več makedonskih plemenitnikov je prosilo turško vlado, da bi imenovala bolgarskega vikarja, pa dozdej se njih prošnja še ni uslišala. — Narodno sobranje bolgarsko bode trajalo kake tri tedne. — Iz Dobrudže je odšla deputacija mahomedancev v Sofijo, da naprosi bolgarsko vlado, odločiti kak kraj, kamor se bode preselilo več mahomedancev. Položaj mahomedancev v Dobrudži je neki neznozen. Makomedanska kolonija v Trnovem se je preselila v Carigrad.

Italijanski parlament začne 24. ali 25. novembra zopet svoje delovanje. Načrt zakona o železniški konvenciji s poročilom odsekovim vred se bode v 10. dan novembra razdelil.

Volitve v **nemški** državni zbor baš za liberalno stranko, pa tudi za vlado neso vesele. Izid je še le iz 45 okrajev znan in to samo iz mest. Izvoljenih je 6 socialistov, 5 narodnih liberalcev, 3 člani svobodnomiselne stranke, 3 konservativci, 1 Hannoveranec, 1 Alzacijec. V 19 volilnih okrajih pa treba ožje volitve. Zlasti je število socialističnih glasov jako naraslo, v kljub temu, da je vlada baš agitacijo te stranke z izjemnimi zakoni zavirala. V Berlinu so 1881 leta socialni kandidati dobili 30.000 sedaj pa 68.000 glasov. Podobna poročila prihajajo iz vseh večjih mest. Ta izid jasno kaže, da se z izjemnimi zakoni socializem ne da zatreti, da bodo prej ali slej evropske države morale kaj storiti zaboljšanje delavskega stanja, ako se hočejo izogniti resnih prekucij. Z veseljem pa moramo konstatovati, da nemški socialisti, kakor so ravno volilni klici za te volitve pokazali, popuščajo prejšnje fantastične terjatve in se hočejo vedno bolj potegovati, za to kar je opravičeno in mogoče.

Turška vlada je dobila iz Sirije poročilo, a se je tamošnjim oblastvom posrečilo pokončati oparsko četo, ki je pobijala in ropala karavane na

potu iz Haurana v St. Jean d'Acresko pristanišče. Ta četa je brojila kakih štirideset roparjev, nekateri so vojaki ujeli, druge pa pobili. — Minister pravosodja je objavil šejk-ul-islam, da je v okrajih Iskilib, Hindiye in Mihalie odstavil vse verske glavarje in sodce 1. instance zaradi velike zlorabe uradne oblasti.

Lord Northbrook se je baje zategadelj tako hitro povrnil iz Egipta, da se bodo mogla njegova poročila in predloge kmalu predložiti angleškemu parlamentu

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 28. oktobra.

(Konec.)

Odbornik g. Bajer poroča v imenu finančnega odseka o prošnji Marijine bratovščine Ljubljanske, za znižanje takse za ogled njenih umrlih družabnikov in predlaga, da se ta prošnja odbije, ker šteje društvo mnogo imovitih udov, hišnikov, uradnikov itd.

Mestni odbornik dr. Tavčar nasvetuje dostavek, ker je družba dobrodela in ker treba, da mestni zbor take dobrodelne družbe v ozir jemlje, naj se sklene, da se od umrlega revnega uda Marijine bratovščine ne zahteva taksa.

Župan g. Grasselli opomni, da od bratovščine mestni magistrat ne zahteva nobene takse za ogled mrličev, ampak le tedaj, ako se ne plača prostovoljno iz zapuščine umrlega. Če umrli ničesar nima, se taksa itak ne izterja.

Mestni odbornik g. Valentinčič pravi, da je izvedel po predsedniku Marijine bratovščine, da je isto moralno primorano iz društvene blagajnice plačati takso za ogledovanje mrličev.

Mestni odbornik g. Gogala naglašja, da mestni odbor ne more odstopiti od določene takse za ogled mrličev pri takih, ki imajo premoženje, če pa zapuščine ni, se itak nič ne dobi.

Mestni odbornik g. Pakič opozarja, da je že v pravilih Marijine bratovščine določeno, da ima društvo plačati tudi takso za ogled.

Pri glasovanju se vsprejme predlog finančnega odseka, dostavek nasvetovan po g. dru. Tavčarji, pa ni dobil potrebne večine.

Mestni odbornik g. Gogala poroča v imenu finančnega odseka o prošnji Ivana Skube-ta, sluge na realki, za petletnico in nasvetuje, da se mu ista v znesku 25 gid. dovoli, ob enem pa mestni zbor načeloma reši to vprašanje, da se dovolijo ob zakonitem času vsem slugam na realki Ljubljanski petletnice. (Vsprejeto.)

Podžupan g. Petričič poroča o prošnji Matije Zdešar-ja, hišnega gospodarja na Poljanskem napisu št. 48 zaradi prodaje mestne parcele tik njegove hiše in predlaga, da se ta prošnja ne usliši, čemur mestni zbor pritrudi, isto tako predlogu finančnega odseka, nasvetovanemu po g. podžupanu Petričiči, naj se štirim magistratnim detektivom dovoli po 10 gid. nagrade za revizijo psov.

Mestni odbornik dr. Tavčar poroča o prošnji mesarja Jauzeja Žabjek-a za znižanje najmovine za mestno prodajalnico v šolskem drevoredu na 80 gl. in nasvetuje, da se prošnja ne usliši. (Vsprejeto.)

Podžupan g. Petričič poroča o mestnega magistrata predlogu, naj se odpiše neizterljiva najmovinska doklada 132 gid. 22 kr. in nasvetuje, naj mestni odbor temu predlogu pritrudi. (Se zgodi.)

Podžupan g. Petričič poroča v imenu finančnega odseka o prošnji g. Kanca glede bonifikacije za upeljani špirit in nasvetuje, ker je mestni zbor že lansko leto sklenil, da ne bode odslej dal nikakega povračila za upeljani špirit, da se prošnja ne usliši. Ta predlog obvelja.

V imenu stavbinskega odseka poroča mestni odbornik g. Pakič o pritožbi stavbinske družbe zoper magistratno prepoved glede nekaterih novo napravljanih stanovanj na prostoru pri „Zlati zaponi“ in nasvetuje, da se pritožba v toliko usliši, da se dovolijo v teh štirih sobah provizorična stanovanja, ker bode itak drugo leto vse podrto in na tem prostoru sezidano novo poslopje. Zbor pritrudi.

Mestni odbornik gosp. Pakič poroča v imenu stavbinskega odseka o pritožbi Tilna Bončar-ja zoper mestnega magistrata nalog, da mora podreti svinjak na Poljanski cesti, in nasvetuje, da se pritožba odbije. Se zgodi.

Mestni odbornik gosp. Pakič poroča v imenu stavbinskega odseka o prizivu hišnega posestnika Elije Predovič-a zaradi prebivotnega dovoljenja, in nasvetuje, naj se prošnja odbije.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis nasvetuje, naj bi se dalo prebivotno dovoljenje za tista stanovanja, katera imajo okna, za druga pa ne. S

tem nasvetom se sklada i poročevalec gosp. Pakič in mestni zbor mu pritrudi.

V imenu policijskega odseka poroča g. dr. vitez Bleiweis o mestnega odbornika dr. Drča predlogu zaradi odprave prodajanja kruha na mestnem trgu. Mestni magistrat poroča, da je 27 pekovskih mojstrov v Ljubljani in od teh jih 22 pošilja kruh na prodaj na mestni trg, kjer je največji promet in ker se kruh prodaja že deset let. Le nekaj imovitih pekov se protivi prodaji kruha na mestnem trgu, s katero je le občinstvu ustrezno. Kruh ta je sicer nekoliko slabši, ko drugi, vendar je le zdrav kruh. Prodaja kruha na mestnem trgu promet le malo časa ovira, zdravju ni škodljiv, jedino le to je, da pod raztrganimi dežniki se kruh ne zboljša, torej bi bilo zahtevati, da se prodaja pod pokritimi štanti, ki se imajo odpraviti do 3. ure popoldne. Policijski odsek je uvažal, da kruh ni slab, zdravju ni škodljiv in da se pri nizkih cenah žita peče zdaj le mali kruh, tedaj je javna prodaja le v korist konkurenci. Kar se tiče družega vprašanja, ali pekovski mojstri žele, da se kruh na mestnem trgu prodaja, je naglašati, da 22 pekovskih mojstrov pošilja kruh na mestni trg. Gnječja na mestnem trgu ni tako velika, da bi zaradi te bilo treba odpraviti prodajo kruha, vsaj se i v Trstu, Reki in v Gorici prodaja kruh na javnem trgu. Konečno nasvetuje poročevalec, da naj se kruh i nadalje prodaja na mestnem trgu.

Odbornik g. Klein opomni, da naj se prodaja kruha pusti, kakor policijski odsek predlaga, samo prepovedalo naj bi se, da ga pekovski vajenci ne smejo prodajati. Naj si pekovski mojstri dobe za prodajo kruha odraščeni ljudij.

Župan Grasselli opomni, da je mestni magistrat že naročil pekovski zadrugi, da ne smejo vajenci prodajati kruha. Predlog g. Klein-a utegne naročilu mestnega magistrata pridobiti že večjo veljavo, zato ga priporoča.

Odbornik g. Ledenik je popolnem sporazumljen z odsekovim predlogom, a opozarjati hoče na drugi nedostatek, namreč na prodajo prediva in preje pod rotovžem. Naj bi se izbral drug prostor, kajti mej ogromno množino prediva ni skoro moči priti na rotovž.

Odbornik g. dr. Derč želi, naj bi se prebrala prošnja pekovskih mojstrov o tej zadevi.

Dr. vitez Bleiweis pa opomni, da gre prošnja pekovskih mojstrov le na to, naj se prodaja kruha po vajencih prepove.

Odbornik g. dr. Derč pravi, da je stavil ta predlog le zaradi tega, ker so pekovski mojstri za to sami prosili. Prodaja na mestnem trgu ni niti za pekovske mojstre, niti za občinstvo potrebna. Povsod po mestu se v prodajalnicah dovolj kruha dobi. Pekovski mojstri gotovo v svojo škodo ne želé, da se prodaja kruha na mestnem trgu odpravi. Z njimi pa mora želeto to vsak meščan, posebno pa mestni odborniki, v prvi vrsti pa mestni magistrat, kateremu pač ne sme biti vse jedno, če je na mestnem trgu razstavljenih 35 do 40 širokih jerbasesv in košev, ki popolnem nepotrebno ovirajo itak že omejeni promet. Neče nadalje razlagati potrebe, da se odpravi prodajanje kruha, a o tem je uverjen, da je zastopal mnenje velike večine, katere se ravno dotika naredba, za katero se je prosilo.

Poročevalec dr. vitez Bleiweis, zagovarjaje predlog policijskega odseka, pravi, da bi pekovski mojstri, ako se odpravi prodaja kruha na mestnem trgu, pekli še manjše žemlje in bi imeli še večji dobiček.

Pri glasovanju vsprejme se odsekov predlog, da se i nadalje sme prodajati kruh na mestnem trgu, isto tako predloga gg. mestnih odbornikov Klein-a in Ledenik-a.

Mestni odbornik g. dr. Derč naznani v imenu šolskega odseka, da sta se kot pomočna učitelja na mestnih ljudskih šolah vsprejela gg. Janez Truc in Srečko Majer, kar mestni zbor vzame na znanje.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je občini Svetli Potok v Ročevji 200 gold. za zgradbo ljudske šole.

— (Najvišje priznanje) za mnogoletno izvrstno službovanje izreklo se je g. P. Bernhardu Vovku, profesorju na gimnaziji v Rudolfovem povodom njegovega stalnega umirovljenja.

— (Imenovanje in premeščenje.) Gospodu Viktorju Globočniku, c. kr. notarju v Zatičini dovolilo se je premeščenje v Kranj. — Notarski kandidat v Mariboru g. M. Kosèr imenovan

je notarjem v Idriji, notarski kandidat v Postojini g. Fran Štajer notarjem v Metliki.

(Imenovanje.) Gospica Pavlina Gold imenovana je stalno učiteljico na dvorazrednici v Boštajni, gospica Josipina Malec pa na dvorazrednici na Raki.

(Umrl) je v 24. dan t. m. gosp. Mibael Bračko, župnik pri sv. Antonu na Pobjorji, porojen v 29. dan septembra 1843 v Lučah. Naj v miru počiva!

(Ljubljanski peki) so že lansko leto sklenili, da se dajanje „preče“ o Vseh Svetih popolnem odpravi. Vsled tega sklepa se „preče“ tudi letos ne bodo delile. Povodom tega zložili in darovali so gg. A. Jenko, J. Žagar, J. Schrey, J. Föderl, Fran Cacak, Fran Lohkar, Marija Potočnik in Jozefa Jančar svoto 29 gld., katero so podarili Vincencijevi družbi v Ljubljani, in sicer konferenci sv. Jakoba 14 gld. in konferenci sv. Nikolaja pa 15 gld. z željo, da se imenovani svoti razdeliti le najpotrebnejšim revežem.

(Tatovi konjskih repov.) Konju posestnika Janeza Doberlet-a na Krakovskem nasipu je včeraj v noči v hlevu odrezal neznan tat rep. — V hlev posetnika Matevža Vrbiča na Cesti v mestni log št. 3 ulomil je včeraj po noči neznan tat in ukradl jednega belega konja, drugemu pa odrezal rep, ter ga v hlevu pustil. Belega konja našli so denes zjutraj za kol privezanega v Trnovskih ulicah. Rep mu je bil odrezan tako pri kraji, da je konj krvavel.

(Tatico) Mico Urbinčev z Malega Vrba pri Šmarji prijela je včeraj policija, ko je na pokališču krala vence.

(Čitalniški diletantje v Idriji) predstavljali bodo v soboto v dan 1. novembra t. l. v c. kr. rudniškem gledališču žaloigro „Mlinar in njegova hči“. Kasa se odpre ob 6. uri, začetek ob 7. uri. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Posojilnica v Mariboru) imela je meseca oktobra 18.764 gld. 95 kr. dohodkov, izdatkov pa 16.436 gld. 25 kr., torej prometa 35.201 gld. 20 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 30. oktobra. „Armee-Verordnungsblatt“ objavlja novembarski advancement. Imenovani so: Nadvojvoda Karol Ljudevit generalom konjice; nadvojvodi Ljudevit Viktor in veliki vojvoda toskanski feldmaršallajntantoma; nadvojvoda Karol Štefan korvetnim kapitanom. Nadalje so imenovani: Feldcajgmajstrom baron Catty; feldmaršallajntanti: gen. majorji Henrik grof Herberstein, Anton vitez Mayer Monte Arabico, Friderik baron Villecz, minister grof Kalnoky, Emil Musolini, Eduard grof Paar, Avgust Demel, Alojzij Pokorny, Henrik Merolt, sekcijski načelnik Friderik vitez Müller, Gustav vitez Barosini, Emanuel vitez Korvin, Josip baron Wanka, Adolf baron Nyary. Generalnimi majorji je imenovanih najst polkovnikov, dva brambovska polkovnika in deset polkovnikov s pridržkom dostojanstva.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. okt.	7. zjutraj	737.66 mm.	+ 20°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	737.88 mm.	+ 13.6°C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	740.84 mm.	+ 5.4°C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura + 7.0°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dané 30. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 05
Srebrna renta	82 „ 25
Zlata renta	103 „ 60
5% marcna renta	96 „ 15
Akcije narodne banke	861 „ —
Kreditne akcije	286 „ 20
London	122 „ 35
Srebro	— „ —
Napol.	9 „ 71 1/2
C. kr. cekini	5 „ 80
Nemške marke	60 „ 05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103 „ 45
Ogrska zlata renta 6%	123 „ 20
„ „ 4%	93 „ 50
„ „ 5%	88 „ 90
5% štajerske zemljišč. od. rez. oblig.	104 „ 50
Dunava reg. srečke 5%	115 „ 50

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 gld. 10	kr.
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109 „ 25	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50	„
Kreditne srečke	100 gld. 177	„
Rudolfove srečke	10 „ 18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 106	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213 „ 25	„

Dacar,

zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, z dobrimi spričevali, želi svojo službo premeniti, ter vsprejme mesta, kot občinski tajnik, sluga, pisar pri uradnih, pri okrajnem odkupu užitalnskega davka i. t. d. — Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Lepa soba s potrebnim pohišjem

v Špitalskih ulicah h. št. 7, I. nadstropje odda se takoj dvema gospodoma v najem. (693—1)

Svarilo.

Vsaka prodaja s strani mojega moža Jakoba Fajgla je brez mojega dovoljenja neveljavna, ker sem jaz lastnica; tudi se odrekam vsem plačilom zanj.

Marija Fajgl,
po domače Kušarica.

(688—2)

Učenec

se takoj vsprejme
v pilarijo Janeza Lerch-a,
Ljubljana, Kurja vas h. št. 7. (667—1)

≡ Pristni ≡

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/4 originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko (605—7)

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Wenzel, prodajalec delicatov v Ljubljani; A. Roblek, lekar v Radovljici; Fran Dolenz, trgovina s specerijskim blagom v Kranju.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
Je pristni
LE HOUBLON
Francoski fabrikat
Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Béranger à PARIS (297—14)

Tuji:
dne 28. oktobra.
Pri Stomu: Persich, Frankon iz Trsta, Muth iz Zagreba, Hoffmann, Kraus z Dunaja, Deželica iz Idrije.
Pri Malici: Koleđa z Dunaja, Sre iz Gradca, Brnik, grof Alberti iz Celovca, Hollenstein z Dunaja, Butar iz Rudolfovega.

V elegantnej obliki pripravka po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

SARDINE

!!de Nantes — letos ujetee!!

12 velikih dž (teža K. 5) gld. 6.80
22 malih dž „ „ „ „ „ „ 7.20
18 dž (imperial s ključem, teža K. 5) „ 7.20
Veroneške salame, najbolje 4 K. netto „ 9.—
razpošila po zgorajjih cenah carine, vožnine in na-
ložnine prosto proti poštnemu povzetju

Anton Paparotti v Trstu. (661—3)

Dražba cerkvenega vina

pri Sv. Petru pod Mariborom.

V torek po Vseh Svetnikih, t. j. 4. novembra t. l.
se bo okolu

30 štrtinjakov

novoga, dobrega, pozno branega

vina

v polovnjakih z železnimi obroči pri sv. Petru pod Ma-
riborom po dražbi prodajalo.

Marko Glaser,

(687—3)

častni kanonik.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v želodcu,

in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdečo sapo, napihne-
nje, kisló podiranje, žol-
panje, katar v želodcu,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnjus in
bljuvanje, da glava ne
boli, (če izvira bolečina iz
želodca), zoper kró v že-
lodcu, preobloženje že-
lodca z jedjo ali pijačo,
črve, zoper bolezní na vra-
nici, jetrah in zoper zlato
žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Girncoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatená z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenó varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—158)

Boljši od vseh podobnih izdelkov, némajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezní v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrazico, bolezní na koži, v mož-janih in ženske bolezní; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh boleznij. Ker so posladkorjena, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane z jako častnim pismom dvornega svetnika Pihla.

Jedna skatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem skatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (690—1)

Philipp Neustein
Apotheker

Svarjenje! Vsaka skatljica, ki néma firme: Apotheke zum heiligen Leopold in na zadnji strani naše varstvene znamke, je ponarejeno, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Pažiti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neuplívnega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izročno zahteva Neusteinovih Elizabetinih pil, te imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječi podpis.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse. Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franko jeden zavitek.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.